



Arrest

nr. 94 411 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E.VAN RYSSELBERGE en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn van Georgische origine wonende te Tbilisi.

U bent kapitein in de Georgische zeevaart. U was Superintendant of the Crew; bij de Georgian Shipping Company (East Wind sinds eind 2004); u herverdeelde er banen en functies aan de werknemers nadat ze interviews en examens hadden afgelegd. U was verantwoordelijk voor het aanwerven en ontslaan van personeel. U werkte voor East Wind tot de onderneming failliet ging in 2008. Sindsdien verdedigde u de rechten van de werknemers aangezien u door hen werd verkozen tot Employment Department Chief. Uw persoonlijke problemen begonnen in augustus 2011 toen u en uw

partner B. O. (...) (O.V. 6.934.763) een hongerstaking hielden voor de residentie van president Saakashvili. Hij was op dat ogenblik niet in Tbilisi. U wou de aandacht van de president trekken opdat hij zich met u zou onderhouden over de problemen binnen de zeevaart (fraude, werkloosheid, foute berichtgeving over het aantal werklozen). U kreeg hierdoor problemen met Karbelashvili Giorgi, afgevaardigde van de Minister van Economie. Karbelashvili is bevoegd voor de zeevaart in Georgië. Midden augustus 2011 of eind augustus 2011 kreeg u bezoek van een medewerker van het Ministerie van Binnenlandse Zaken die gestuurd werd door Karbelashvili. Deze persoon had u voordien gebeld en had zich voorgedaan als iemand uit de zeevaart die met u een gesprek wou. U gaf hem uw adres. Toen hij bij u thuis was viel het u op dat hij niets te maken had met de maritieme sector. Deze persoon waarschuwde u en maande u aan op te houden met uw activiteiten. In september 2011, enige tijd na de persconferentie van de Nationale Democratische Partij (NDP), werd u nogmaals bedreigd maar deze keer werd u gebeld op uw gsm. Er werd u verteld niet te vergeten dat uw partner van Russische origine is en dat u (hierdoor) problemen ging krijgen. U werd een derde maal bedreigd, 20 dagen voor uw vertrek naar België of eind november 2011, opnieuw per telefoon. U werd deze keer opnieuw aangemaand op te houden met uw activiteiten. U kreeg hierna 2 à 3 telefoonoproepen waarvan u de identiteit van de uitvoerder niet kon achterhalen. U besloot te vluchten na dit derde incident maar bleef thuis wonen en uitte verder kritiek uit bij leden van de oppositie. 2 dagen voor uw effectieve vertrek besloot u te verblijven in het huis van uw overleden schoonvader. Dat huis is nu eigendom van uw echtgenote en u ging vandaaruit naar de luchthaven van Tbilisi toen u naar België vertrok.

U had voordien 14 brieven gestuurd naar de administratie van de president, meerbepaald naar David Sheberlashvili, het hoofd van de kanselarij van de president. Maar de brieven werden toch doorverwezen naar Giorgi Karbelashvili. In deze brieven vroeg u aan Karbelashvili van te antwoorden op de problemen in de Georgische zeevaart. Aldus uw verklaringen kreeg u geen antwoord op deze brieven. Ook schreef u een brief naar de echtgenote van de Georgische president, zonder succes. Deze brieven zijn nooit tot bij de president geraakt, althans de boodschap in deze brieven, aangezien, aldus uw verklaringen, Karbelashvili, die verantwoordelijk is voor de zeevaart in Georgië, de fraude en de problemen in de zeevaart probeerde toe te dekken. Karbelashvili gaf ondermeer verkeerde informatie aan president Saakashvili over het aantal tewerkgestelde zeevaarders in de Georgische zeevaart.

U vertrok samen met uw echtgenote op 18 december 2011 uit Georgië met het vliegtuig. U reisde tot Wit-Rusland en kwam de Europese Unie binnen, illegaal, in een vrachtwagen. U kwam aan in België op 21 december 2012 en op 23 december diende u een asielaanvraag in.

Op het gehoor legde u de volgende documenten neer: uw internationaal paspoort (d.d. 25.04.1996-25.04.2011, verlengd tot 2006), een rapport van het Georgische Ministerie van Volksgezondheid wat betreft een medisch onderzoek (zonder datum), een attest ter bekrachtiging van het Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers) uitgereikt te Singapore namens de Georgische regering d.d. 25.10.2002), netvernoemd attest uitgereikt door de Panamese maritieme autoriteiten (d.d. 29.05.2002), netvernoemd attest uitgereikt door de maritieme autoriteiten te Singapore (d.d. 25.10.2002), een ontvangstbewijs uitgereikt door het Liberian International Ship and Corporate Registry (d.d. 22.05.2000), uw zeemansboekje, een notariële akte ter bevestiging van uw wettelijke samenwoning met O. B. (...) (d.d. 28.11.2011), 6 opleidingsattesten (d.d. 02.02.2001 (4), 17.10.2002 en 27.12.2004), 2 bekwaamheidsattesten (d.d. 05.09.2002, 12.06.2000), een USB-stick met inhoud: uw toespraak tijdens de persconferentie van de NDP op 20 september 2011.

B. Motivering

U verklaart vervolgd te worden door de Georgische autoriteiten en meerbepaald door de afgevaardigde van de Minister van Economie, Giorgi Karbelashvili -die bevoegd is voor de Georgische zeevaart- omdat u de problemen binnen de Georgische zeevaart trachtte naar buiten te brengen. Karbelashvili dekt de problemen in de zeevaart toe in zijn eigen voordeel (CGVS K. (...) 03.02.2012, p. 3-4, 6).

Na nader onderzoek van de door u aangehaalde elementen stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen.

Zo zijn er verschillende elementen naar voor gekomen die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnen. Vooreerst blijft u onaannemelijk vaag en zelfs tegenstrijdig wat betreft de situering van de verschillende gebeurtenissen die plaatsvonden. Het is opvallend dat u de verschillende incidenten niet concreet weet te situeren; zo kon u niet duidelijk stellen wanneer u een eerste maal werd bedreigd. Op het gehoor van 3 februari 2012 stelde u dat het eerste incident plaatsvond in augustus 2011, na augustus 2011, vervolgens ergens midden-augustus 2011. Op het gehoor van 14 mei 2012 stelde u dat het eind augustus was (CGVS K. (...) 03.02.2012, p. 3, 5; CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 5). De tweede bedreiging, of de oproep die u kreeg van de Georgische autoriteiten op uw gsm, vond

plaats, aldus uw verklaringen, 2 à 3 dagen na de persconferentie van de NDP van 20 september 2011. Later verklaarde u dat dit tweede incident met de Georgische autoriteiten plaatsvond 1 week à 10 dagen na de persconferentie (CGVS K. (...) 03.02.2012, p. 10; CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 6). Geconfronteerd met het verschil verklaart u dat u zich de data niet goed herinnert (CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 6). Hoewel hiervoor enig begrip kan worden opgebracht, volstaat deze verklaring niet. De tegenstrijdigheid betreft immers een discrepantie in de situering van één asielfeit ten opzichte van een ander feit. Er kan verwacht worden dat deze situeringen ten opzichte van elkaar gelijk lopen, wat - mede gelet op het recent karakter van de feiten - hier niet kan gesteld worden. Ook de derde maal dat u werd bedreigd weet u zich niet meer te herinneren; u stelde dat de derde bedreiging plaatsvond 20 dagen voor uw vertrek naar België waarna u vroeg of dat eind november kon zijn (CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 12). Zulke vage en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over netvernoemde incidenten.

Verder kan er op gewezen worden dat jullie ongeveer 18 dagen lang beleven wonen op uw officieel adres nadat u de beslissing had genomen te vluchten. Naar aanleiding van de laatste bedreiging –die plaatsvond 20 dagen voor uw vertrek naar België of eind november 2011- nam u de beslissing te vluchten. U vertrok pas effectief uit Georgië op 18 december 2011. Tot 2 dagen voor u effectieve vertrek bleef u thuis wonen op uw officieel adres. (CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 3, 12-13) Er kan van u verwacht worden dat u zou gezocht hebben naar een daadwerkelijke oplossing om niet in het vizier van de autoriteiten te lopen. Uw attitude valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Georgische autoriteiten. Hiermee geconfronteerd stelde u dat u niet zomaar kon vluchten in een systeem waar men u gemakkelijk kon terugvinden (CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 12-13). Welnu, dit argument is niet afdoende. U had immers ook op niet officiële wijze kunnen verblijven bij vrienden of familie. Bovenvernoemde feiten zijn niet in overeenstemming te brengen met uw beweerde ernstige vrees en ondermijnen dan ook de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees en de feiten die hiervan aan de basis liggen.

Ook in hoofde van uw vervolgers is het opmerkelijk dat ze u steeds bedreigden en aanmaanden op te houden met uw protest maar dat ze -nadat het ook voor hen duidelijk was dat u steeds opnieuw persoonlijke acties ondernam en uw mening bleef verkondigen, en dus niet zou stoppen- geen verdere acties ondernamen maar telkens opnieuw dezelfde bedreigingen uitten (CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 5-8, 12-13).

Er kan van u tevens verwacht worden dat u zich zou geïnformeerd hebben naar de evolutie van uw problemen in Georgië (CGVS K. (...) 03.02.2012, p. 9). U verklaarde geen contact meer op te nemen met personen in Georgië omdat u vermoedt dat de telefoonlijnen worden afgetapt. Dit argument is niet afdoende, er bestaan immers andere communicatiemiddelen dan de telefoon. Dit gebrek aan initiatief en interesse omtrent het verdere verloop van uw vervolgingsproblemen ondermijnt eveneens op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

U verklaart ook uw recent internationaal paspoort te hebben meegenomen uit Georgië, maar u verklaarde dat u het niet terugvroeg aan de chauffeur die u naar België bracht, aangezien u toch niet zou terugkeren naar Georgië (CGVS K. (...) 03.02.2012, p. 7). Welnu, er kan van u verwacht worden dat u een dermate belangrijk identiteitsdocument terugvraagt. Dit doet vermoeden dat u bewust uw internationaal paspoort achterhoudt. Een internationaal paspoort is niet enkel van belang voor de beoordeling van uw identiteit, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, onder andere door het moment en de wijze van vertrek.

Bovendien wordt uw asielrelaas gekenmerkt door een gebrek aan initiatief om de documenten voor te leggen die de kern van uw relaas raken. Het is belangwekkend vast te stellen dat u geen enkel van de 14 brieven die u schreef naar de administratie van president Saakashvili, noch de brief die u schreef naar diens echtgenote kon voorleggen als bewijs ter ondersteuning van uw asielrelaas. Hiermee geconfronteerd stelde u dat het bijhouden van zulke documenten niet wordt gedaan in Georgië. U had kopies gemaakt van deze brieven maar door de slechte kwaliteit hebt u deze kopies weggegooid. U verklaarde ook dat het Commissariaat-generaal deze brieven kon terugvinden op Facebook en dat u bereid bent de login en het paswoord van uw Facebook account te bezorgen aan het Commissariaat-generaal. (CGVS K. (...) 02.03.2012, p. 9; CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 11, 14). Deze uitleg kan niet aanvaard worden. Het feit dat deze brieven zich bevinden op uw Facebook account veronderstelt dat u in de mogelijkheid bent deze brieven voor te leggen. Ook, u kreeg tot drie maal toe de gelegenheid deze brieven voor te leggen aan de Belgische asielinstanties; één maal ten tijde van uw asielaanvraag en op de twee gehoren op het Commissariaat-generaal. Op geen enkel ogenblik legde u deze voor. Dit gebrek aan initiatief kan ook geïllustreerd worden door het feit dat u ten tijde van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat u deze brieven had verstuurd tegen 'ontvangstbewijs' (verzendingsbewijs) en dat deze verzendingsbewijzen in Georgië liggen (vragenlijst CGVS vraag 3, punt 5). Ook deze verzendingsbewijzen hebt u niet voorgelegd. U stelde dat u alle contact probeert te vermijden met personen in Georgië aangezien u vermoedt dat de telefoonlijnen worden afgeluisterd

(CGVS K. (...) 02.03.2012, p. 9). Deze uitleg is niet afdoende, er zijn immers nog andere communicatiemogelijkheden dan de telefoon. Veder kan er van u verwacht worden dat u deze brieven en verzendingsbewijzen voorlegt aangezien u voldoende tijd hebt gehad om uw reis naar België voor te bereiden, namelijk u volbracht uw voorbereidingen in de periode februari 2011-november 2011 en vertrok op 18 december 2011 (CGVS K. (...) 03.02.2012, p. 9; CGVS K. (...) 14.05.2012, p. 4). Voor wat betreft het ontbreken van deze verzendingsbewijzen als het ontbreken van bovenvernoemde brieven dient er gesteld te worden dat een asielzoeker alles in het werk moet stellen om documenten voor te leggen die zijn asielrelaas kunnen ondersteunen. In uw geval wijst dit op een gebrek aan initiatief en doet het afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw relaas. U legde weliswaar een USB-stick neer met inhoud een speech die u gaf op 20 september 2011 op een persconferentie van de NDP. Uw speech, waarin u op een beleefde en constructieve wijze aandacht vraagt aan de president voor de problemen in de zeevaartsector, toont aan dat u de problemen binnen de Georgische zeevaart aanbelangt, maar het is niet van die aard dat het enig bewijs vormt voor uw moeilijkheden met leden van de (presidentiële) administratie in de zin van uw asielrelaas.

In verband met de problemen ten gevolge van de Russische origine van uw partner, B. O. (...), dient hetvolgende te worden opgemerkt. Los van de persoonlijke problemen van uw vrouw ten gevolge van haar origine (discriminatie, beledigingen, ontslag) verklaart u dat deze problemen eveneens aan bod kwamen toen u werd bedreigd door de Georgische autoriteiten (CGVS K. (...) 02.03.2012, p. 5). Met betrekking tot de Russische origine van uw vrouw dient echter opgemerkt te worden dat uw vrouw geen enkel document voorlegt waarmee ze haar identiteit en Russische origine kan staven. Uw vrouw stelde dat het Commissariaat-generaal via haar nationaal nummer, genoteerd op de notariële akte (zie boven), haar origine kan opzoeken. Deze notariële akte, opgesteld enkele dagen voor jullie vlucht, is het enige document met vermelding van haar identiteit. Dit document kan echter niet beschouwd worden als een identiteitsdocument, en evenmin kan het voldoende zijn als aanwijzing voor haar identiteit (en origine), zeker gelet op het feit dat het document slechts enkele dagen voor jullie vertrek is opgemaakt, en gelet op het ontbreken van andere documenten, daar waar toch verwacht kan worden dat uw vrouw meerdere persoonlijke documenten kan voorleggen. Zo ligt onder andere haar geboorteakte nog in Georgië (CGVS B. (...) 14.05.2012, p. 2-3). Ook omwille van het feit dat u in tegenstelling tot uw vrouw wel zeer veel en uiteenlopende documenten voorlegt, die ook uw identiteit bevestigen, doet vermoeden dat uw vrouw bewust identiteitsdocumenten achterhoudt. Hierdoor kunnen jullie de identiteit en origine van uw vrouw niet aannemelijk maken en moet er bijgevolg ernstig getwijfeld worden aan de ernst en geloofwaardigheid van de problemen die hiervan het gevolg zijn. Aangezien u stelt dat de Russische origine van uw partner ook meespeelt in uw problemen, ondermijnt bovenvernoemde vaststelling ook verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner B. O. (...) (O.V. 6.934.763) werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wat betreft de op het gehoor neergelegde documenten; uw vervallen internationaal paspoort (d.d. 25.04.1996-25.04.2011, verlengd tot 2006), het rapport van het Georgische Ministerie van Volksgezondheid wat betreft een medisch onderzoek (zonder datum), het attest ter bekrachtiging van het Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers) uitgereikt te Singapore namens de Georgische regering d.d. 25.10.2002), netvernoemd attest uitgereikt door de Panamese maritieme autoriteiten (d.d. 29.05.2002), netvernoemd attest uitgereikt door de maritieme autoriteiten te Singapore (d.d. 25.10.2002), het ontvangstbewijs uitgereikt door het Liberian International Ship and Corporate Registry (d.d. 22.05.2000), uw zeemansboekje, de 6 opleidingsattesten (d.d. 02.02.2001 (4), 17.10.2002 en 27.12.2004) en de 2 bekwaamheidsattesten (d.d. 05.09.2002 en 12.06.2000), bevatten louter persoonsgegevens en gegevens aangaande uw beroep als kapitein die hier niet betwist worden. Bijgevolg wijzigen deze documenten bovenstaande appreciatie niet. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde USB-stick bevat een speech waarin u de problemen van binnen de Georgische zeevaart vermeld en vraagt om president Saakashvili te ontmoeten, doch bevat geen concrete elementen dat u hierdoor problemen zou gekend hebben. Voor de notariële akte ter bevestiging van uw wettelijke samenwoning met O. B. (...) (d.d. 28.11.2011) werd hoger reeds gemotiveerd dat het onvoldoende is als aanwijzing van de identiteit en origine van uw vrouw.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In een “*eerste en enig middel*”, bedoeld, “*tweede middel*”, beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij de schending aanhaalt van artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit artikel bepaalt: “*Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden*”. Verzoekende partij beargumenteert niet *in concreto* hoe voornoemd, algemeen geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij is de mening toegedaan dat zij aan alle voorwaarden voldoet die voorzien zijn in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij aldus de hoedanigheid van vluchteling dient te worden toegekend. Zij oppert dat er *in casu* duidelijk sprake is van daden van vervolging, waarbij zij nog een kort overzicht geeft van haar asielproblematiek.

Voorts wijst verzoekende partij er nog op dat hun recht op vrije meningsuiting wordt afgenomen, en dit onder bedreiging voor hun eigen leven, dat er dus reeds ten opzichte van haar daden van vervolging zijn gesteld, dat de vervolging een zekere ernst en zwaarte vertoont daar er “*een risico voor een menswaardig leven van de verzoeker voorligt*”, dat het niet vereist is dat er een absolute zekerheid dient te bestaan dat zij zou vervolgd worden wanneer zij in haar land gebleven was, dat deze daden van vervolging gebaseerd zijn op haar politieke overtuiging en dat het eveneens duidelijk is dat er tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging een verband bestaat.

2.2.3.2. De Raad wijst verzoekende partij erop dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278), aangezien zij, om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, concrete argumenten dient aan te brengen, alwaar zij in gebreke blijft. Evenzo wenst de Raad te benadrukken dat de stelling van verzoekende partij dat haar relaas voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, ondanks de vaststelling dat zij dit op uitgebreide wijze beargumenteert, in feit niet meer inhoudt dan het louter aanhalen van een vrees voor vervolging, hetgeen niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Immers moet elke asielaanvraag op individuele wijze onderzocht worden, waarbij de asielzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming.

2.2.4.1. Waar verwerende partij vaststelt dat verzoekende partij onaannemelijk vaag en zelfs tegenstrijdig blijkt wat betreft de situering van de verschillende gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden, geeft verzoekende partij te kennen dat aangaande motivering niet kan worden bijgetreden. Zoals verwerende partij zelf aangeeft, kan er immers begrip worden opgebracht voor het feit

dat zij zich de data niet meer zo goed herinnert. Zij onderstreept hierbij dat de feiten dateren van meer dan een jaar geleden en dat zij bij het eerste incident niet wist dat de bedreigingen zouden aanhouden en grimmiger zouden worden. Bovendien werkte zij noch haar partner op het moment van de bedreigingen, zodat het sowieso al moeilijk was om dan de dagen van elkaar te onderscheiden, bij gebrek aan werkroutine.

Verder betoogt verzoekende partij dat zij in haar inschattingen steeds consequent is geweest: het eerste incident situeert zij twee à drie weken na de hongerstaking voor het presidentieel paleis, het tweede feit een aantal dagen na een persconferentie en het derde feit een drietal weken voor het vertrek, wat inderdaad eind november moet zijn geweest. Zij benadrukt hierbij dat de inschattingen niet zo ver van elkaar liggen: een week bij het eerste incident en enkele dagen bij het tweede incident. Bij het derde incident is er zelfs geen sprake van een tegenstrijdigheid, merkt verzoekende partij op.

Verzoekende partij merkt tot slot nog op dat het feit dat er enig verschil zit op de situering van de incidenten, niets verandert aan de kern van de zaak, namelijk dat zij werd bedreigd en dat dit meer dan één keer gebeurde.

2.2.4.2. Betreft het eerste incident, aanvaart de Raad dat geen sprake is van een tegenstrijdigheid. Desalniettemin staat het buiten kijf dat verzoekende partij zeer vaag blijkt over het precieze moment waarop het eerste incident heeft plaatsgevonden (*"Ik kan geen juiste datum vertellen maar het is augustus 2011"* (administratief dossier, stuk 5, p. 3). De Raad acht deze vaagheden opvallend. Van verzoekende partij kan immers worden verwacht dat zij correcte verklaringen aflegt met betrekking tot de elementen die de kern uitmaken van haar asielrelaas en waarvan kan worden aangenomen dat ze in het geheugen van verzoekende partij staan gegrift. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij verklaart dat zij begin augustus met haar vrouw een hongerstaking heeft gehouden voor de residentie van de president, waarna zij werd gecontacteerd door een persoon, die haar vervolgens thuis kwam aanmanen om te stoppen met haar acties. De eerste bedreiging was derhalve dermate ingrijpend dat het niet aannemelijk overkomt dat verzoekende partij er niet in slaagt om deze feitelijkheid in een nauwkeuriger tijds kader te plaatsen. Bovendien beschikt verzoekende partij in dit verband over een opvallend referentiepunt ten opzichte waarvan zij het bezoek van de persoon die haar kwam bedreigen, kan situeren, met name haar hongerstaking. Evenzo merkt de Raad op dat de feiten, op het moment dat zij voor de eerste maal wordt ondervraagd op het Commissariaat-generaal, met name op 14 mei 2012, nog geen jaar geleden plaats hadden gevonden. Dat verzoekende partij deze, uiterst opvallende en ingrijpende gebeurtenis dan niet preciezer in de tijd zou kunnen plaatsen, kan haar dan wel degelijk worden verweten.

Verder is de Raad van oordeel dat de uitleg die ter vergoelijking wordt aangebracht voor de tegenstrijdige verklaringen omtrent het tweede incident, evenmin overtuigt. De Raad wijst erop dat verzoekende partij eerst verklaart dat de oproep plaatsvond twee à drie dagen na de persconferentie en dat zij tijdens haar tweede interview aangaf dat de oproep een week à tien dagen na de persconferentie plaatsvond. Wederom merkt de Raad op dat de door verzoekende partij aangehaalde feiten niet zo lang geleden plaatsvonden en dat verzoekende partij over een belangrijk referentiepunt beschikt – de persconferentie, waar zij zelf een rol speelde in de organisatie en tijdens dewelke zij een toespraak hield – zodat van haar wel kan worden verwacht dat zij op meer precieze en coherente wijze kan zeggen wanneer zij voor de tweede maal werd bedreigd door de Georgische autoriteiten. De Raad merkt eveneens op dat het argument van verzoekende partij dat haar inschattingen niet zo ver van elkaar liggen, slechts enkele dagen, waardoor er niet kan worden besloten dat zij inconsequent is geweest in haar verklaringen, niet overtuigt. Gelet op de ernst van de voorgehouden feiten, en het feit dat het incident plaatsvond enkele tijd na de persconferentie, maakt het wel degelijk een groot verschil uit of de oproep twee à drie dagen oftewel een week à tien dagen later plaatsvond. Van verzoekende partij kan worden verwacht dat zij met betrekking tot één van de kernelementen uit haar asielrelaas, coherente en precieze verklaringen kan afleggen.

Ook met betrekking tot het derde en laatste voorgehouden incident, dat volgens de verklaringen van verzoekende partij de spreekwoordelijke druppel was, aangezien zij en haar partner besloten hierna te vertrekken uit Georgië, legt verzoekende partij vage verklaringen af. Zo weet zij wel te zeggen dat het derde incident plaatsvond twintig dagen voor hun vertrek, doch vraagt zij zich af of dit eind november kan zijn.

De Raad besluit dat verzoekende partij met betrekking tot de drie belangrijke incidenten die zij tijdens haar gehoor weergeeft vage/tegenstrijdige verklaringen aflegt. De door haar aangebrachte argumenten

kunnen deze vaagheden/tegenstrijdigheden niet goedpraten, waarbij de Raad volledigheidshalve nog opmerkt dat de bemerking dat verzoekende partij bij het eerste incident niet wist dat de bedreigingen zouden aanhouden en grimmiger zouden worden en dat zij, noch haar partner op het moment van de bedreigingen werkten, zodat het sowieso al moeilijk was om dan de dagen van elkaar te onderscheiden, gelet op het voorgaande, geen soelaas kunnen bieden. De vaststelling dat verzoekende partij dergelijke incoherente en vage verklaringen aflegt met betrekking tot kernelementen van haar asielrelaas, die de oorzaak vormen voor haar vlucht uit Georgië, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.5.1. Betreft de vaststelling dat verzoekende partij en haar partner tot twee dagen voor hun effectieve vertrek thuis zijn blijven wonen op hun officieel adres, stipt verzoekende partij aan dat er aan het vluchten uit het thuisland toch enige voorbereiding aan vooraf dient te gaan. Aangezien zij, noch haar partner een job hadden op het moment van de beslissing, beschikten ze niet over voldoende geld om te vluchten. Verzoekende partij benadrukt dat zij gedurende de 18 dagen dat zij nog thuis zijn blijven wonen, hun vlucht hebben moeten plannen.

Daarbij merkt verzoekende partij nog op dat zij niet de aandacht van de autoriteiten wenste te trekken door opeens te verdwijnen, waarna men haar zou terugvinden bij familie of vrienden, hetgeen deze personen mogelijk in gevaar zou hebben gebracht.

2.2.5.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekende partij nogmaals tracht uit te leggen dat zij niet zomaar kon weggaan omdat zij nog dingen moest regelen (*"Waar zou ik anders gaan ze hebben zo'n systeem waar ze mij gemakkelijk kunnen vinden. Zal ik dan zomaar een visum of pp gevonden hebben en zomaar weggaan? Ik moest die dingen regelen"* (administratief dossier, stuk 4, p. 13)). In de bestreden beslissing wordt echter opgemerkt dat verzoekende partij en haar partner hiervoor echter niet op hun officiële adres hadden moeten verblijven, zij hadden ook op niet-officiële wijze bij vrienden of familie kunnen verblijven. Haar argument dat zij niet de aandacht van de autoriteiten wenste te trekken door opeens te verdwijnen, valt niet te rijmen met hetgeen zij heeft verkondigd op het Commissariaat-generaal. Verzoekende partij gaf immers aan dat zij, na het derde incident tijdens hetwelk zij werd bedreigd en waarna zij de beslissing nam om te vluchten, gewoon bleef verder doen met haar activiteiten, terwijl zij nochtans vreesde voor haar leven en dat van haar partner (administratief dossier, stuk 4, p. 13). Dat zij dan gewoon op haar officiële adres zou zijn gebleven tot vlak voor haar vlucht om niet verdacht over te komen bij haar autoriteiten, strookt niet met haar verklaring dat zij wel verder kritiek is blijven uiten op de gang van zaken bij haar autoriteiten. De Raad is van oordeel dat van een persoon, die werkelijk vreest voor haar leven en dat van haar familie, een meer bedachtzame houding kan worden verwacht. De Raad sluit zich, gelet op het voorgaande, derhalve aan bij de conclusie van verwerende partij dat haar houding niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging.

2.2.6.1. Aangaande de bemerking van verwerende partij dat het opmerkelijk is dat verzoekende partij steeds bedreigd werd en aangemaand werd om op te houden met haar protest, maar dat de autoriteiten, toen duidelijk werd dat verzoekende partij steeds opnieuw persoonlijke acties ondernam en haar mening bleef verkondigen, geen verdere acties ondernamen maar telkens opnieuw dezelfde bedreigingen uitten, betwist verzoekende partij dat het telkens dezelfde bedreigingen waren. Zij argumenteert dat er een verschil zat in de manier waarop deze dreigementen werden uitgebracht en in de boodschap die werd overgebracht. De toon werd immers agressiever en daar waar in het begin enkel gevraagd werd om te stoppen om haar eigen bestwil, werden achteraf ook bedreigingen geuit ten opzichte van haar partner. Verder argumenteert verzoekende partij dat men haar bezwaarlijk kwalijk kan nemen dat zij niet heeft afgewacht tot de bedreigingen escaleerden tot fysiek geweld, wanneer het misschien te laat zou zijn.

2.2.6.2. De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat de boodschap van de verschillende bedreigingen waarmee zij is geconfronteerd echter dezelfde waren, met name dat men eiste dat zij haar activiteiten zou stopzetten, hetgeen zij niet deed. Verzoekende partij tracht uit te leggen dat de bedreigingen steeds verregaander waren, doch dit benadrukt enkel de bevinding van verwerende partij dat het vreemd is dat de autoriteiten, buiten hun – al dan niet telefonische – bedreigingen, geen verdere stappen hebben gezet om verzoekende partij effectief het zwijgen op te leggen, nu het duidelijk was dat verzoekende partij niet van zin was om haar activiteiten te staken. Bovenstaande uitleg doet geen afbreuk aan deze vaststelling. De Raad merkt volledigheidshalve op dat men dit motief dient samen te lezen met de andere motieven in de bestreden beslissing, die verwerende partij ertoe hebben geleid te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.7.1. Waar verzoekende partij wordt verweten dat zij niet zou hebben geïnformeerd naar de evolutie van haar problemen in Georgië, geeft verzoekende partij aan dat zij dit niet heeft gedaan omdat zij vermoedde dat de telefoonlijnen worden afgetapt en omdat zij haar vrienden en familie niet in gevaar wilde brengen. Verzoekende partij acht het geen overtuigend argument van verwerende partij dat zij zich dan maar dient te wenden tot andere communicatiemiddelen. Het is immers niet realistisch om aan te nemen dat de Georgische overheid wel de telefoonlijnen zou afluisteren, maar dat zij geen enkele controle zou uitoefenen op andere communicatiemiddelen, zoals post of email. Een zekere voorzichtigheid van harentwege is dan ook zeer aannemelijk en verantwoord, aldus verzoekende partij.

Verzoekende partij voegt hier aan toe dat zij, nu haar asielaanvraag toch werd geweigerd en zij het gevoel heeft dat zij niets te verliezen heeft, toch uiteindelijk contact heeft opgenomen met haar burens in Georgië. Deze stuurden haar een verklaring dat er na haar vlucht mannen zijn langs geweest die naar haar en haar partner vroegen (bijlage 12 bij het verzoekschrift). Dit document bevestigt volgens verzoekende partij dat haar vrees gegrond is en dat zij nog steeds wordt gezocht door de overheid. Ter terechtzitting legt verzoekende partij de originele brief neer, alsmede een vertaling ervan.

2.2.7.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij op een correcte wijze op de hoogte zou zijn van de problemen welke zich nog zouden hebben voorgedaan na haar vertrek uit haar land van herkomst daar deze informatie verzoekende partij derhalve zou hebben toegelaten om haar eigen huidige situatie beter in te schatten. Het zich niet terdege informeren over de stand van zaken doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij.

Verzoekende partij geeft tijdens haar gehoor weer dat zij geen contact meer op durft te nemen met personen in Georgië omdat zij vermoedt dat de telefoonlijnen worden afgetapt. In haar verzoekschrift tracht zij deze voorzichtige houding aannemelijk te maken en te vergoelijken waarom zij niet eerder contact heeft opgenomen met personen in Georgië. De Raad merkt op dat verzoekende partij echter bij aanvang van hetzelfde gehoor verklaart dat zij af en toe contact heeft met haar broer (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Evenzo vraagt zij de protection officer verschillende keren om zelf contact op te nemen met de autoriteiten: *"Nee, maar u kunt bellen of controleren ze zouden zeggen dat ik een zeer gerespecteerde persoon ben maar niemand durven zeggen dat ik wordt vervolgd en ook de afkomst van mijn vrouw heeft ons het land doen verlaten..."* (administratief dossier, stuk 5, p. 9), *"...En wat betreft onze hongerstaking kunnen we bewijzen omdat het aan het gebouw van de kanselarij van de president is gebeurd en er zijn beelden. Dus u kunt beelden opvragen van 1 tot 5..."* (administratief dossier, stuk 4, p. 4), *"Maar in de administratie van de president kennen ze mij en u kunt dat nakijken"* (administratief dossier, stuk 5, p. 9). Indien verzoekende partij zelf aangeeft op geen enkele wijze contact te durven opnemen met eender wie in haar land van herkomst, komt het allerminst plausibel over dat zij de protection officer vraagt om beelden van haar op te vragen en informatie over haar te vragen bij de autoriteiten. Verder stelt de Raad vast dat de uiterst opmerkelijke wending in haar gedrag, met name dat zij, na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing, dan toch alle voorzichtigheid over boord gooit en contact opneemt met haar burens, niet geloofwaardig overkomt.

Betreft het bijgebrachte document, merkt de Raad op dat het slechts om een, niet officiële, getuigenverklaring gaat, waarvan hoe dan ook niet kan worden nagegaan of wat erin vermeld wordt overeenstemt met de werkelijkheid. Verder wijst er Raad erop dat, om enige bewijskracht aan een document te ontleen, het bovendien dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.2.8.1. Betreft de motivering over het niet neerleggen van haar recent internationaal paspoort, betoogt verzoekende partij dat het zeer aannemelijk is dat zij na een reis van twee dagen in een koelwagen, tijdens dewelke zij amper had geslapen van de kou en waarna zij snel gedropt werden, er niet onmiddellijk aan denkt om haar paspoort terug te vragen. Eens de vrachtwagenchauffeur weggereden was, was het uiteraard te laat om dit nog te recupereren.

2.2.8.2. De Raad stelt vast dat bovenstaande argumentatie absoluut niet te rijmen valt met hetgeen zij op het Commissariaat-generaal heeft verklaard: *"Het laatste paspoort werd door de chauffeur gehouden toen we naar hier kwamen maar ik vroeg het ook niet en het kon mij niet schelen want ik probeer niet terug te gaan naar GEO. ...en dan ging hij vlug weg en ik deed niet echt moeite om mijn pp terug te krijgen"* (administratief dossier, stuk 5, p. 7). Derhalve sluit de Raad zich aan bij het door verwerende partij geuite vermoeden dat verzoekende partij bewust haar internationaal paspoort achterhoudt.

Voormelde vaststelling is uiterst nefast voor de geloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

2.2.9.1. Betreft de vaststelling dat verzoekende partij de brieven niet kan voorleggen, legt verzoekende partij uit dat de brieven werden geschreven in de periode 2008-2011, op het moment dat er nog geen bedreigingen waren geuit en er aldus voor haar geen reden was om de kopieën van deze brieven bij te houden. Verzoekende partij stelt verder dat zij de brieven die zich op haar facebookaccount bevinden, toevoegt bij haar verzoekschrift (bijlagen 8, 9 en 10). Verzoekende partij vergoelijkt dat het niet voor de hand liggend was om deze brieven eerder voor te leggen, aangezien zij geen toegang had tot een printer en zij tijdens haar gehoren deze brieven niet via haar laptop kon voorleggen. Per aangetekende zending van 4 december 2012 bezorgt de raadsman van verzoekende partij een kopie van de vertaling van de facebookpagina's. Ter terechtzitting brengt zij nogmaals kleurenkopies bij van deze documenten, alsmede het originele document van de vertaling.

2.2.9.2. Betreft het verweer van verzoekende partij dat zij de brieven die zij destijds naar de president had geschreven niet kan voorleggen, wijst de Raad verzoekende partij er nogmaals op dat de bewijslast bij de kandidaat-vluchteling zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van haar relaas en dat daarom door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen moeten worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Aangezien het om zeer essentiële stukken gaat die de kern van het asielrelaas van verzoekende partij betreffen is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat zij een ernstige inspanning onderneemt om deze stukken eerder bij te brengen. De Raad verwijst vervolgens naar de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij tot drie maal toe de gelegenheid werd geboden om de brieven/ontvangstbewijzen voor te leggen aan de Belgische asielinstanties: één maal ten tijde van haar asielaanvraag en op de twee gehoren op het Commissariaat-generaal. Tijdens de interviews op het Commissariaat-generaal werd verzoekende partij trouwens gewezen op het belang van het voorleggen van deze brieven/ontvangstbewijzen voor haar asielrelaas. Er werd op gehamerd dat zij dergelijke documenten dient bij te brengen (administratief dossier, stuk 4, p. 10 en 11 en stuk 5, p. 9). Verwerende partij wijst er eveneens op dat verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zij deze brieven had verstuurd tegen ontvangstbewijs en dat deze verzendingsbewijzen in Georgië liggen. Zij kon deze bewijzen evenmin voorleggen aangezien zij alle contact probeert te vermijden met personen in Georgië aangezien zij vermoedt dat alle telefoonlijnen worden afgeluisterd. De Raad merkt in dit verband op dat verzoekende partij zelf in haar verzoekschrift heeft aangegeven dat zij, omdat zij het gevoel heeft dat zij toch niets meer te verliezen heeft, toch weer contact opneemt met personen in haar land van herkomst, hetgeen, zoals eerder werd gesteld, allesbehalve plausibel overkomt. Wat er ook van zij, de Raad stelt vast dat verzoekende partij tot op heden nog altijd de ontvangstbewijzen van de brieven die zij heeft verstuurd, die in Georgië zouden liggen, niet kan voorleggen. Evenmin blijkt uit haar verzoekschrift dat zij hiertoe enige poging heeft ondernomen.

Met betrekking tot de uitleg van verzoekende partij dat zij de brieven die zich bevinden op haar facebookaccount niet eerder kon voorleggen omdat zij geen toegang had tot een printer, en zij tijdens haar interviews toch moeilijk haar laptop kon afgeven, stelt de Raad vast dat dergelijk verweer niet ernstig kan worden genomen.

Met betrekking tot de neergelegde facebookberichten, stelt de Raad vast dat deze berichten geen bewijs vormen voor haar bewering dat zij werkelijk door de Georgische autoriteiten zou worden vervolgd. De Raad sluit zich vervolgens ook aan bij de in de nota met opmerkingen gedane vermelding dat het weinig overtuigend overkomt dat verzoekende partij zich werkelijk zou hebben gericht tot Barack Obama, nu haar bericht geadresseerd blijkt te zijn aan ene "*Barak Obaama*".

2.2.10.1. Wat betreft de vaststellingen met betrekking tot de problemen ingevolge de Russische origine van haar partner, merkt verzoekende partij op dat haar origine kan worden afgeleid uit haar naam, familienaam en de Russische trekken die zij vertoont. Het feit dat zij haar paspoort niet kan voorleggen, verandert hier volgens verzoekende partij niets aan, aangezien hierop de etnische origine niet wordt vermeld. Verder licht verzoekende partij toe dat de geboorteakte van haar partner zich bevindt in een archief in Georgië en dat zij dit niet heeft meegebracht omdat zij dacht dat dit niet nodig zou zijn. Wat haar paspoort betreft, merkt verzoekende partij op dat zij in haar verzoekschrift reeds heeft aangehaald dat de vrachtwagenchauffeur dit document niet heeft teruggegeven. Verzoekende partij blijft erbij dat de identiteit van haar partner afdoende blijkt uit de notariële akte, die zij nogmaals bij het verzoekschrift voegt (bijlage 5).

2.2.10.2. De bewijslast berust – zoals reeds aangehaald – bij de kandidaat-vluchteling zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Aangezien het om essentiële stukken gaat, met name de identiteit en origine van de partner van verzoekende partij, die aan de oorzaak ligt van problemen die op zich mede de oorzaak hebben gevormd voor hun vlucht uit hun land van herkomst, kan worden verwacht dat verzoekende partij en haar partner ernstige en veelvuldige pogingen zouden hebben ondernomen om de nodige documenten te bekomen. Dat haar naam en haar uiterlijke trekken als voldoende bewijs zouden fungeren voor haar afkomst, betreft een argument dat vanzelfsprekend niet door de Raad kan worden bijgetreden. Wat betreft de vermelding dat de vrachtwagenchauffeur haar paspoort niet heeft teruggegeven, verwijst de Raad naar hetgeen reeds werd gesteld onder punt 2.2.8.2. Er kan geen geloof worden gehecht aan deze uitleg, daar die niet strookt met de op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. De stelling van verzoekende partij dat de notariële akte wel degelijk als bewijs kan fungeren voor de identiteit en de origine van haar partner, komt neer op het zich louter niet akkoord verklaren met de motivering in de bestreden beslissing, hetgeen evenmin soelaas biedt. Tot slot merkt de Raad op dat de vermelding van verzoekende partij dat de geboorteakte van haar partner zich bevindt in een archief in Georgië, maar zij dit niet heeft meegebracht omdat zij dacht dat dit niet nodig zou zijn, evenmin als verschoningsgrond kan worden aanvaard voor het niet bijbrengen van de voor hun asielrelaas uiterst belangrijke documenten. Zij wordt er tijdens haar gehoor immers verschillende malen uitdrukkelijk op gewezen dat zij geen identiteitsdocumenten heeft voorgelegd en haar werd eveneens gevraagd of zij documenten kan voorleggen die haar etnische origine kunnen aantonen (administratief dossier, stuk 4b, p. 2 en 3). Verzoekende partij kan dan ook niet volhouden dat zij en haar partner nog steeds het belang niet begrijpen van het voorleggen van dergelijke documenten. Aangezien de partner van verzoekende partij nog steeds geen documenten bijbrengt waarmee zij haar identiteit en vooral haar etnische origine kan staven, worden de vaststellingen in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht gesteld.

2.2.11. Waar verzoekende partij er nog op hamert dat zij zich niet kan en niet wil beroepen op de hulp van haar land, aangezien de bedreigingen precies uitgingen van de regering en meer bepaald van de medewerkers van Giorgi Karbelashvili, stelt de Raad vast dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat dit haar wordt verweten. Aangaande uitleg is dan ook niet dienstig.

2.2.12. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij haar verzoekschrift nog een aantal documenten neerlegt die zij reeds op het Commissariaat-generaal heeft neergelegd en die reeds door verwerende partij werden beoordeeld. Zij legt wel enkele nieuwe documenten neer die betrekking hebben op haar voormalige beroep als zeeman, doch de Raad is van oordeel dat deze geen afbreuk vermogen te doen aan bovenstaande vaststellingen, gelet op het feit dat haar voormalige professionele activiteiten niet betwist worden.

2.2.13. Uit wat voorafgaat kan worden vastgesteld dat aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.14. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT